

چکیده

فرهنگ در هویت و پیشافت جوامع نقش مهمی ایفا می‌کند. ادبیات با هدف نشان دادن رهنمودها در راه پیشافت نسل فعلی و پیشافت آئینده است. تعامل میان هنرمندان، ادبیان و شاعران با یکدیگر و همین طور با جامعه می‌تواند در راستای رشد و تعالی فرهنگ جامعه مؤثر باشد و در ایجاد پایداری اجتماعی در جامعه نقش مهمی ایفا کند. پایداری اجتماعی رویکردی است که در آن به مؤلفه‌های هویت، سرزنشگی، امتیت اجتماعی، عدالت اجتماعی، حس تعلق و مشارکت اجتماعی پرداخته است. فضاهای فرهنگی به دلیل ارتباط با اقسام مختلف مردم دارای پایداری اجتماعی هستند. مفهوم کلی پایداری اجتماعی تداوم حضور افراد جامعه است و محل‌هایی برای تجمع که در آن افراد احساس حس تعلق کنند. براین اساس باید به نیازهای مخاطبین در این بناها توجه شود. هدف پژوهش حاضر دستیابی به اصول پایداری اجتماعی در طراحی بهینه فضاهای فرهنگی است و همچنین دلیل انتخاب موضوع توجه به ادبیات گیلان زمین و حفاظت از ارزش‌ها و فرهنگ بومی و ادبیات شفاهی و در نتیجه ایجاد پایداری اجتماعی است. رشت به عنوان کلان شهری در استان گیلان فاقد مکانی در جهت حضور و بیان اهداف فرهنگی- ادبی در راستای هویت بخشی به جامعه است. پژوهش حاضر با بهره گیری از روش توصیفی- تحلیلی در مرحله نظری و روش پیمایش در مرحله تحلیلی و با ابزار گردآوری شامل مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی به بررسی مفهوم پایداری اجتماعی در معماری و طراحی فضاهای فرهنگی توجه کرده است.